

Folketingets Social- og
Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2021 - 1267

Doknr.
390409

Dato
26-02-2021

Folketingets Social- og Ældreudvalg har d. 29. januar 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 271 (alm. del) til social- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 271:

"Vil ministeren kommentere henvendelse fra Autismeforeningen, hvor foreningen blandt andet skriver, at det ikke siger noget om kvaliteten af sagsbehandlingen, at Ankestyrelsen stadfæster hovedparten af kommunernes afgørelser, idet der henvises til autismeforeningens hjemmeside, 'Brev til Astrid Krag fra Kathe Johansen vedr. Barnets Lov' dateret den 26. januar 2021? Spørgsmålet stilles som opfølgning på samråd den 28. januar 2021, jf. SOU alm. del - samrådsspørgsmål F."

Svar:

I Autismeforeningens åbne brev henvises der til Retssikkerhedsenhedens undersøgelse 'Udfordringer og mønstre i sager om anbringelse af børn og unge uden samtykke'. Undersøgelsen viser, at Ankestyrelsen i 2018 stadfæstede 99 procent af de 722 afgørelser, som kommunernes børn og unge-udvalg havde truffet om anbringelse uden samtykke. Selv i de få sager, hvor kommunens afgørelse blev ophævet, vurderede Ankestyrelsen, at der var grundlag for en anbringelse.

Når Ankestyrelsen modtager en klage over børn og unge-udvalgets afgørelse om anbringelse uden samtykke, foretager Ankestyrelsen en prøvelse af både de juridiske og socialfaglige vurderinger i sagen.

I den indledende sagsbehandling vurderer Ankestyrelsen, om der mangler aktuelle oplysninger. I så fald forsøger Ankestyrelsen at skaffe disse. Det kan fx dreje sig om nye udtalelser om barnet eller den unges forhold på anbringelsesstedet, skole, daginstitutioner og lignede. Det kan også være oplysninger om forældrene, fx en status fra et misbrugscenter eller en status fra egen læge eller familiebehandler eller samværsrapporter.

Ankestyrelsen træffer afgørelse i sagerne på møder med deltagelse af to medarbejdere fra Ankestyrelsen samt to beskikkede medlemmer, der repræsenterer befolkningen bredt. På mødet deltager desuden en børnesagkyndig uden stemmeret, der vejleder mødedeltagerne. Inden mødet træffer afgørelse har forældremyndighedsindehaverne og børn over 12 år, deres advokater og eventuelle bisiddere mulighed for at udtale sig over for mødet.

Der kan kun træffes afgørelse om anbringelse uden samtykke, når der er åbenbar risiko for, at barnets eller den unges sundhed eller udvikling lider alvorlig skade, og når problemerne ikke kan løses under barnets eller den unges ophold i hjemmet. Jeg synes derfor ikke, det er at gå for langt, når jeg siger, at undersøgelsen rammer en solid pæl igennem påstandene om, at mange børn og unge bliver anbragt uretmæssigt, fordi kommunerne laver fejl i deres sagsbehandling.

Jeg vil dog også gerne understrege, at intentionen med udspillet 'Børnene Først', er at skabe bedre rammer for socialt udsatte børn, hvis forældre ikke kan tage ordentlig vare på dem. De nye elementer, som regeringen lægger op til skal indeholdes i Barnets Lov, tager således et klart afsæt i de udsatte børns behov og styrker samtidig barnets stemme i de udsatte familier.

Familier, der alene har behov for hjælp på grund af en funktionsnedsættelse hos barnet eller forældrene, skal også fremover have den rette hjælp, med afsæt i en konkret og individuel vurdering af det enkelte barns og familiens udfordringer og ressourcer. Men regeringen lægger op til, at rammerne for hjælpen til disse familier forsat skal være placeret i serviceloven. Opdelingen af lovgivningen vil betyde, at servicelovens børnebestemmelser fremover mere entydigt kan målrettes de behov, som børn og unge med handicap og deres familier har.

Jeg er dog enig med Autismeforeningen i, at der fortsat er behov for afgørende forbedringer i kommunernes sagsbehandling. For der sker fejl i sagsbehandlingen. Det er grunden til, at vi i udspillet 'Børnene Først' har fokus på, hvordan vi kan løfte kvaliteten i sagsbehandlingen, f.eks. med forslaget om at etablere et partnerskab om bedre sagsbehandling og underretning og at undersøge muligheden for en børnerådgiveruddannelse.

Jeg er også enig i, at det er vigtigt, at den nødvendige faglige specialisering er til stede ude i kommunerne – ikke kun på børneområdet, men på det specialiserede socialområde som helhed. Hos flere brugerorganisationer har der været en udbredt bekymring for, at der er sket en afspecialisering af socialområdet siden kommunerne overtog ansvaret med kommunalreformen i 2007. Regeringen har med støtte fra Enhedslisten, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Alternativet i 2020 igangsat en evaluering af det specialiserede socialområde. Evalueringen skal bl.a. afdække de tilbud, der findes på området, de forskellige målgrupper og deres behov samt den strukturelle opbygning af det specialiserede socialområde. Evalueringen skal dermed belyse om de rigtige tilbud af rette kvalitet og specialisering er tilstede i kommunerne for de forskellige målgrupper.

Med venlig hilsen
Astrid Krag